

РЕШЕНИЕ

№ 540

гр. София, 29.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 23.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3167** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 представлявано от А. А. В. срещу Ревизионен акт № Р-22001016000141-091-001/17.10.2016г. издаден от органи по приходите на ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 157/03.02.2017 г., издадено от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с което е потвърден установения данък добавена стойност в размер на 111 867, 31 лв. и лихва в размер на 41 933, 78 лв. С решение №4882/18.07.2018г. по адм. дело №2009/17г. на Административен съд – София град, РА потвърден с Решението, цитирани по-горе са отменени. С Решение №4031/19.03.2019г. на ВАС по адм. дело 12395/ 2018 г. Решението на АССГ е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. В съдебно заседание страните не се явяват и не се представляват.

По фактите: Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22001016000141-020-001 от 08.01.2016 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 11.01.2016 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22001016000141-020-002/18.04.2016 г., издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за периодите от 01.01.2011 г. до 30.11.2015 г. и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2010 г. до 31.12.2014 г. За

резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22001016000141-092-02 от 28.06.2016 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК, лицето е подало възражение срещу РД, което е обсъдено в мотивите на ревизионния акт и преценено като неоснователно. Ревизията приключва с РА №Р-22001016000141-091-001/17.10.2016 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. С оспорения РА са извършени корекции на декларираните от дружеството резултати по справки-декларации за ревизираните данъчни периоди от 01.01.2011 г. до 31.01.2015 г., в резултат на което е установен ДДС за довносяне в размер на 111 955, 59 лв. и съответните лихви за просрочие в размер на 41 933,78 лв. Определените допълнително задължения произтичат от непризнато на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС право на приспадане на данъчен кредит по фактури за доставки на плодове и зеленчуци, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], Р. 64“ Е. с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Спорните фактури са описани подробно в РД. В хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия с цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице, както следва: Дружеството е декларирало, че основната дейност за ревизираните периоди е търговия с плодове и зеленчуци. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени по електронен път искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ съответно с изх. №Р-22001016000141-040-001 от 13.01.2016 г. и изх. №Р-22001016000141-040-002 от 07.04.2016 г. Органите по приходите са изисквали от жалбоподателя писмени обяснения, счетоводни и търговски документи, касаещи дейността му, декларации, справки, заверени копия на фактури, по които е ползван данъчен кредит, сключени договори с контрагенти, платежни документи и други относими към облагането доказателства, както и оказване на съдействие за осъществяване на контакти с изрично посочени доставчици. В отговор ревизираното дружество е представило част от изискваните документи с придружителни писма на 22.01.2016 г. и 21.04.2016 г. На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на преки доставчици на ревизираното лице, като относими към установените задължения са тези цитирани по –горе в решението. Исканията за извършване на насрещни проверки, както и констатациите на органите по приходите са описани в РД. Установените факти са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки. С РА са направени корекции на декларираните от жалбоподателя резултати по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди, както следва:

1. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 16_455,50 лв. за данъчни периоди м. 07, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12.2014 г. по 23 фактури с предмет на доставка „плодове и зеленчуци“, издадени от [фирма]. Резултатите от извършената насрещна проверка на прекия доставчик са отразени в Протокол за извършване на насрещна проверка /ЛИНП/ №П-22221216020050-141-001 от 10.03.2016 г. Констатирано е, че в отговор на ИПДПОЗЛ с изх. №П-22221216020050-040-001 от 03.02.2016 г., редовно връчено по реда на чл. 32 от ДОПК на 01.03.2016 г. доставчикът не е представил исканите документи. При

проверка в регистъра на НАП, органите по приходите са установили, че процесните фактури са отразени от доставчика в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС лице, считано от 01.09.2015 г. В дружеството има наети по трудови правоотношения четири лица. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА №Р-22221414003460-091-001/21.08.2015 г. и установени задължения в големи размери. Във връзка с този доставчик от ревизираното лице са представени: заверени копия на спорните фактури, придружени с фискални бонове и писмени обяснения.

2. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 442,14 лв. за данъчни периоди м. 04, м. 05.2014 г., м. 01.2015 г. и м. 09.2014 г. по 11 фактури с предмет на доставка „плодове и зеленчуци – чушки, краставици, домати, праскова, кайсия, пъпеш, ябълка, лимон и др. „, издадени от [фирма]. Резултатите от извършената насрещна проверка на прекия доставчик са отразени в ПИНП №П-22001016000141-141-007 от 25.02.2016 г. Констатирано е, че в отговор на ИПДПОЗЛ с изх. №П-22221916014651-040-001 от 19.01.2016 г., редовно връчено по реда на чл. 32 от ДОПК на 16.02.2016 г. доставчикът не е представил исканите документи. При проверка в регистъра на НАП, органите по приходите са установили, че три от процесните фактури не са отразени от доставчика в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС лице, считано от 20.08.2015 г. В дружеството няма наети по трудови правоотношения лица. Във връзка с този доставчик от ревизираното лице са представени: заверени копия на спорните фактури и фискални бонове към тях.

3. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 262,00 лв. за данъчен период м. 07.2014 г. по една фактура с предмет на доставка „плодове и зеленчуци „, издадена от [фирма]. Резултатите от извършената насрещна проверка на прекия доставчик са отразени в ПИНП №П-22221416014588-141-001 от 22.02.2016 г. Констатирано е, че в отговор на ИПДПОЗЛ с изх. №П-22221416014588-040-001 от 19.01.2016 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК на 12.02.2016 г. доставчикът не е представил исканите документи. При проверка в регистъра на НАП, органите по приходите са установили, че процесната фактура е отразена от доставчика в дневника за продажби за съответния данъчен период. Дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС лице, считано от 05.08.2014 г. В дружеството няма наети по трудови правоотношения лица. Във връзка с този доставчик от ревизираното лице са представени: заверено копие на спорната фактура, придружена с фискален бон.

4. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 150,00 лв. за данъчен период м. 03.2014 г. по една фактура с предмет на доставка „плодове и зеленчуци“, издадена от [фирма]. Резултатите от извършената насрещна проверка на прекия доставчик са отразени в ПИНП №П-04001516014634-141-001 от 22.02.2016 г. Констатирано е, че в отговор на ИПДПОЗЛ с изх. №П-04001516014634-040-001 от 19.01.2016 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК на 12.02.2016 г. доставчикът не е представил исканите документи. При проверка в регистъра на НАП, органите по приходите са установили, че процесната фактура е отразена от доставчика в дневника за продажби за съответния данъчен период. Дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС лице, считано от 05.08.2014 г. В дружеството няма наети по трудови

правоотношения лица. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА №Р-2214-1403741-091-001/23.02.2015г. с установени задължения в големи размери. Във връзка с този доставчик от ревизираното лице са представени: заверено копие на спорната фактура, придружена с фискален бон.

5. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 176,74 лв. за данъчен период м. 04.2014 г. по една фактура с предмет на доставка „плодове и зеленчуци“, издадена от [фирма]. Резултатите от извършената насрещна проверка на прекия доставчик са отразени в ПИНП №П-22221016014220-141-001 от 22.02.2016 г. Констатирано е, че в отговор на ИПДПОЗЛ с изх. №П-22221016014220-040-001 от 19.01.2016 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК на 12.02.2016 г. доставчикът не е представил исканите документи. При проверка в регистъра на НАП, органите по приходите са установили, че процесната фактура е отразена от доставчика в дневника за продажби за съответния данъчен период. Дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС лице, считано от 27.08.2014 г. В дружеството няма наети по трудови правоотношения лица. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.09.2011 г. до 31.05.2014 г., приключила с РА №Р-22002215004836-091-001/15.02.2016 г. с установени задължения в големи размери. Във връзка с този доставчик от ревизираното лице са представени: заверено копие на спорната фактура, придружена с фискален бон.

6. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 67_710,69 лв. за данъчни периоди м. 01, м. 02, м. 03, м. 04, м. 05, м. 06, м. 07, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2011 г., м. 01, м. 02, м. 03, м. 04, м. 05, м. 06, м. 07, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2012 г., м. 01, м. 02, м. 03 и м. 05.2013 г. по 85 фактури с предмет на доставка „плодове и зеленчуци – чушки, краставици, домати, праскова, кайсия, пъпеш, ябълка, лимон и др. „, издадени от [фирма]. Резултатите от извършената насрещна проверка на прекия доставчик са отразени в ПИНП №П-22221416014598-141-007 от 25.02.2016 г. Констатирано е, че в отговор на ИПДПОЗЛ с изх. №П-22221416014598-040-001 от 25.01.2016 г., редовно връчено по реда на чл. 32 от ДОПК на 25.02.2016 г. доставчикът не е представил исканите документи. При проверка в регистъра на НАП, органите по приходите са установили, че процесните фактури са отразени от доставчика в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС лице, считано от 29.10.2014 г. Извършена му е ревизия по ЗДДС и ЗКПО за периодите от 01.01.2010г. до 31.12.2011г., приключила с РА №[ЕГН]/31.03.2012 г. с установени задължения в големи размери. В дружеството няма наети по трудови правоотношения лица. Във връзка с този доставчик от ревизираното лице са представени: заверени копия на спорните фактури и фискални бонове към тях.

7. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 21 670,24 лв. за данъчни периоди м. 04, м. 05, м. 06, м. 07, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2013 г., м. 01, м. 02 и м. 03.2014 г. по 39 фактури с предмет на доставка „плодове и зеленчуци – чушки, краставици, домати, праскова, кайсия, пъпеш, ябълка, лимон и др.“, издадени от [фирма]. Резултатите от извършената насрещна проверка на прекия доставчик са отразени в ПИНП №П-22221216014213-141-007 от 25.02.2016 г. Констатирано е, че в отговор на ИПДПОЗЛ с изх. №П-22221216014213-040-001 от 19.01.2016 г., редовно

връчено по реда на чл. 32 от ДОПК на 15.02.2016 г. доставчикът не е представил исканите документи. При проверка в регистъра на НАП, органите по приходите са установили, че процесните фактури са отразени от доставчика в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС лице, считано от 08.08.2014 г. Извършена му е ревизия по ЗДДС, приключила с РА №[ЕГН]/10.03.2014 г. с установени задължения в големи размери. В дружеството няма наети по трудови правоотношения лица. Във връзка с този доставчик от ревизираното лице са представени: заверени копия на спорните фактури и фискални бонове към тях. При така изложената фактическа обстановка бил издаден Ревизионен акт № Р-22001016000141-091-001/17.10.2016г., потвърден с Решение № 157/03.02.2017г.

По искане на жалбоподателя е назначена и съдебно-счетоводна експертиза (СЧЕ), която установява, че по данни от счетоводството на [фирма] доставките на стоки по процесните фактури описани в т. 1 до т. 7 от констативно-съобразителната част, издадени от доставчици [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК 20244443 К са отчетени като придобити краткотрайни материални активи, с право на пълен данъчен кредит, предназначени за последваща реализация, чрез съставяне на счетоводни кореспонденции: Дебит сметка 304 "Стоки" - вид, количество Дебит сметка 4531 "Начислен ДДС от покупки" Кредит сметка 401 "Доставчици" - подсметка доставчик

Съгласно представената и проверена счетоводна отчетност на [фирма] за отделните процесии години 2011 г., 2012г., 2013г. и 2014г., и описаното в констативно-съобразителната част, стоките закупени от процесните сделки, по които е отказано право на данъчен кредит са използвани за извършване на последващи доставки облагаеми с ДДС.. Към кои клиенти и по кои документи са извършени последващите облагаеми доставки и какъв е размера на начисления ДДС по тях? По така поставените въпроси ВЛ дава следното заключение: За отделните процесни години 2011г., 2012г., 2013г. и 2014г. [фирма] е извършвал продажби на плодове и зеленчуци към клиенти - звената на бюджетна издръжка при [община]- Комплекс за Социални услуги-К., ОДЗ "1-ви юни", ОДЗ „Е., ОДЗ „Май", ОДЗ "Мечта", ОДЗ „Слънце", ОГГ Ученическо хранене", ЦДГ "Славейче", Общинска детска ясла, Домашен социален патрондаш, ОД на МВР К.. Отчетени са продажби на селскостопанска продукция и към клиенти ДВФУ "И. В.", [фирма], ДВХУИ [населено място], ППД към [фирма], [фирма], [фирма], ОУ "Св.К. О.", [фирма] и др. За отчетната 2011 г. са отчетени и признати общо приходи от продажби на плодове и зеленчуци в размер на 157578.63 лв. за които е начислен и отразен по периоди данък добавена стойност /ДДС/ в размер на 31515,73 лв. Във връзка с продажбата е изписана стока - плодове и зеленчуци на обща стойност 140872,91 лв. За отчетната 2012г. са отчетени и признати общо приходи от продажби на плодове и зеленчуци в размер на 229668,81 лв., за които е начислен и отразен по периоди данък добавена стойност /ДДС/ в размер на 45933,76 лв. Във връзка с продажбата е изписана стока на обща стойност 220286,88 лв. За отчетната 2013г. са отчетени и признати общо приходи от продажби на плодове и зеленчуци в размер на 198051,02 лв., за които е начислен и отразен по периоди данък добавена стойност /ДДС/ в размер на 39 610,20 лв. Във

връзка с продажбата е изписана стока за 177684,34лв. За отчетната 2014г. са отчетени и признати общо приходи от продажби на плодове и зеленчуци в размер на 206992,98лв., за които е начислен и отразен по периоди данък добавена стойност /ДДС/ в размер на 41 398,60лв. Във връзка с продажбата е изписана стока за 184421,06лв. Количествата доставени и продадени стоки, и документите за извършени последващите облагаеми доставки са подробно посочени в констативно-съобразителната част в Таблицы № 2,4,6,10,11,12,14 и 15. Предвид големият документооборот вещото лице не описва подробно, всяка отделна фактура за последваща реализация. Съдът цени представеното по делото заключение на ВЛ, като относимо и счита експертизата за безпристрастна, като кредитира установените с нея обстоятелства, но не намира че заключенията по същата опровергават извода на органите по приходите, че последващата реализация на стоките – плодове и зеленчуци доказва, че те са придобити от конкретно тези посочени доставчици, нито че счетоводното отразяване е достатъчно, за да се обоснове реалност на доставката.

Правни изводи на съда:

Жалбата е допустима: същата е подадена след изчерпване на възможността за оспорване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес да обжалва РА предвид установените с него допълнителни данъчни задължения и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата на [фирма] е неоснователна. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л. 561-584). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. Ревизионният акт и последващото решение са издадени от компетентни органи – органи по приходите и директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП. Спазена е установената форма за РА -в писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Спазени са административнопроизводствените правила. Със Заповед №Р-22001016000141-020-001 от 08.01.2016г органът е възложил ревизията. Извършена е в срок след издаването на ревизионен доклад е издаден РА, а въз основа на него и процесното решение. От изложеното по горе, настоящият съдебен състав смята, че не са налице процесуални нарушения при извършването на ревизията и издаването на РА и в съответствие с материалния закон

Анализирайки събраните доказателства съдът стигна до следното по приложението на закона: Настоящият състав на съда не кредитира представените в съдебна фаза „пътни листа“, тъй като от една страна не

съдържат минимум необходимата информация, а от друга в хода на първоначалното оспорване жалбоподателят е твърдял, че такива пътни листа имат отношение към изминатия пробег от километри, но нямат отношение към доказване на реалността на доставката за нуждите на данъчното облагане по ЗДДС. Жалбоподателят е посочил в жалбата на лист 9, том I, че „разпоредбите на ЗДДС не въвеждат като предпоставка за възникване на данъчно събитие реално осъществяване на транспорт. Твърди също, че „произходът на стоката не е законова предпоставка за възникване и упражняване на правото на данъчен кредит, поради което е без значение за правния спор как доставчиците са придобили стоката. Възможността на предходния доставчик да реализира доставки към предния контрагент е неотносим.““Съгласно обаче член 18 Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните производителите и търговците на храни са длъжни да осигурят възможност за проследяване на храните, а именно: На всички етапи на производство, преработка и разпространение се създава възможност за проследяване на храни, фуражи, животни, които се отглеждат за производство на храни и всякакви други вещества, които са предназначени за или се очаква да бъдат вложени в дадена храна или фураж. т.2 Стопанските субекти в хранителната и фуражната промишленост трябва да могат да установят всяко лице, което им е доставило храна, фураж, животно, отглеждано за производство на храни или вещество, което е предназначено за или се очаква да бъде вложено в дадена храна или фураж. За тази цел субектите трябва да разполагат със системи и процедури, позволяващи предоставянето на тази информация на компетентните органи при поискване от тяхна страна. 3. Стопанските субекти в хранителната и фуражната промишленост трябва да разполагат със системи и процедури за установяване на другите предприятия, на които се доставят техни продукти. Тази информация се предоставя на компетентните органи при поискване от тяхна страна. 4. Храните или фуражите, които се пускат на пазара или има вероятност да бъдат пуснати на пазара на Общността, трябва да са подходящо етикетирани или обозначени с цел улесняване на проследяването им чрез съответна документация или информация съобразно изискванията на по-конкретни разпоредби. Следователно не само на територията на страната, а на общността въобще те трябва да са проследими. С Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 година за

определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци се предвижда в член 10 съществуването на база данни за търговците¹. Държавите-членки създават база данни за търговците на плодове и зеленчуци, в която са регистрирани в съответствие с условията, определени в настоящия член, търговците, занимаващи се с предлагане на пазара на плодове и зеленчуци, за които са определени стандарти съгласно член 113 от Регламент (ЕО) № 1234/2007. За тази цел държавите-членки могат да използват всяка друга база или бази данни, които вече са създадени за други цели.² За целите на настоящия регламент „търговец“ означава всяко физическо или юридическо лице, което:

а) държи плодове и зеленчуци, които са предмет на пазарни стандарти, с цел:

i) да ги излага или предлага за продажба,

ii) да ги продава, или

iii) да ги предлага на пазара по какъвто и да е друг начин, или

б) реално извършва някоя от дейностите, посочени в буква а), по отношение на плодовете и зеленчуците, които са предмет на пазарни стандарти.

Дейностите, посочени в първа алинея, буква а), обхващат:

а) продажби от разстояние, независимо дали чрез интернет или по друг начин,

б) посочените дейности, извършвани от физическото или юридическото лице за собствена или чужда сметка, и

в) посочените дейности, извършвани в Съюза и/или чрез износ за трети държави и/или внос от трети държави.

Такава база данни е предвидена в Закона за храните, в който се

регламентира също възможност за проследяване и извършване на проверки за съответствие на храните. В тази връзка и като допълнение към цитираната нормативна рамка, основателно органите по приходите са посочили „следва да се има предвид и, че търговците на плодове и зеленчуци трябва да отговарят на изискванията на Наредба №16 от 28 май 2010 г. на Министерството на земеделието и храните за изискванията за качество и контрол за съответствие на пресни плодове и зеленчуци. Съгласно тази наредба на контрол за съответствие подлежат всички партии пресни плодове и зеленчуци, предназначени за износ, от внос, на вътрешен пазар, и за преработка. Следователно при осъществяването на търговска дейност с пресни плодове и зеленчуци не се издава единствено фактура, отговаряща на изискванията на Закона за счетоводството /ЗСч./, но и редица други документи, съгласно действащата специализирана нормативна уредба. С такива документи би следвало да разполагат както доставчиците, така и жалбоподателят като лице, осъществяващо търговия на зеленчуци. Както в хода на проведеното ревизионно производство, така и пред настоящата инстанция такива документи не са представени.

В допълнение съдът счита, че търговците на пресни плодове и зеленчуци, трябва да притежават и документи, които доказват доставката, макар и от съображения за безопасност на храната, а не за нуждите на данъчното законодателство, но косвено липсата или наличието им има отношение към предмета на доказване по делото, съгласно чл.15 от цитираната Наредба те трябва да притежават, както следва:от внос фактура, международна товарителница(CMR)удостоверяваща номера на транспортното средство, сертификат за съответствие от трета страна (в случай ,че има такъв). Видно от представените фактури голяма част от стоките – плодове и зеленчуци са с произход извън България, а именно Турция, Е., М. и др., следователно в съответствие със Закона за храните търговецът, следва да може да докаже и установи произхода на продуктите,чрез набавянето на копия от документи за тях от доставчика, за което той в настоящото производство не представя никакви доказателства. Отделно от това Регламент ЕО №178/2002г и Регламент №1169/2011г., поставят изисквания за транспорта, етикетирането на храните и отбелязване на срока им на годност. Изрични изисквания за транспорт на храни са предвидени и в Наредба № 5 / 2006 г.на Министерство на Здравеопазването и Министерство на земеделието и горите/отм,сега действащата е от 2016г. с идентично наименование/, приложима към момента на ревизията,както и в Регламент ЕО 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. относно

хигиената на храните.Следователно жалбоподателят не е успял да докаже твърденията си за реалност на доставката, понеже те са подкрепени единствено и само с частни документи, фактури и касови бонове.Вярно е, че той не носи отговорност за действията и бездействията на доставчиците, освен при умисъл за данъчна измама, но доколкото се касае за детайлно регламентирана дейност, свързана с множество изисквания относно удостоверяване на произход на стоката, документи за съответствие, фитосанитарен контрол, изисквания към хладилната техника и превозните средства в които се превозва храната, за да се избегне замърсяването ѝ, изобщо проследимост, просто позоваване на фактури, в които е упоменат вид и количество, не могат да опровергават изводите на приходната администрация, които са в смисъл че: В конкретния случай обаче за нито едно от тези дружествата не се установява да е разполагало с търговски обект, в който стоките биха могли да се съхраняват до тяхната продажба. Липсват доказателства за чия сметка и с какво е извършен транспортът на същите, от къде са натоварени и къде са доставени, кои лица са ги предали и приели т. н. В контекста на горното предметът на доставките предполага притежаването на съответните складови и търговски обекти, доказателства за наличието на които не са представени. Не са представени и доказателства, които да удостоверят извършен транспорт на стоката. Както и относно складирането/получаването на стоките в склад, стопанисван от дружествата.....Обстоятелството, че в следващи периоди жалбоподателят е продавал подобен вид стоки като фактурираните по силата на представените с жалбата пред настоящата инстанция договори с [община] не доказва, че точно тези плодове и зеленчуци са доставени именно от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] - издатели на процесните фактури. Извършената последваща реализация не води до еднозначният извод, че предметът на процесните и последващите доставки е идентичен. Според константната съдебна практика съставянето на документи /фактури/, които не отразяват реални стопански операции е индикация за участие на самото ревизирано лице в данъчни измами и злоупотреба с право. След като не е доказано получаване на реални доставки по фактурите, издадени от процесните доставчици, то и правото на приспадане на данъчен кредит за ревизираното лице не е налице, тъй като не е изпълнено условието на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от същия закон. От представените от жалбоподателя доказателства, ревизиращият орган правилно е достигнал до извод за липса на реално осъществени доставки. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.При този

изход на спора на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК в полза на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалвания материален интерес –153 801 лв. Процесуалното представителство е реално осъществено, поради което възнаграждението е дължимо и следва да се определи по реда на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 3 652, 26 лв.

Предвид горното, и на основание чл. 160, ал.1 и чл.161 от ДОПК, АССГ, Първо отделение, 57-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 представлявано от А. А. В., Ревизионен акт № Р-22001016000141-091-001/17.10.2016г. издаден от органи по приходите на ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 157/03.02.2017 г., издадено от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с което е потвърден установения данък добавена стойност в размер на 111 867, 31 лв. и лихва в размер на 41 933, 78 лв.

ОСЪЖДА Колос 2008 К.“ Е., ЕИК:[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 представлявано от А. А. В. да заплати на Дирекция ОДОП юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 606 лв./ четири хиляди шестотин и шест /лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: